

[Ib Thyregød.]

sidste naturfredningslov fra 1961, hvor man har fastsat sådanne almindelige indskrænkninger; det er ikke herom, diskussionen har stået. Men der er en væsentlig forskel på et sådant forbud mod byggeri i nærheden af skov eller strand o. lign. og et almindeligt for hele landet gældende forbud mod byggeri, medmindre der gives tilladelse til det. Det er navnlig farligt, hvis en sådan regel skal anvendes over for tilfælde, hvor en udvikling allerede er i gang, hvor der allerede er udstykket og solgt grunde til personer, som har købt dem med det formål at bygge el. lign. Det er de tilfælde, vi først og fremmest tænker på, og vi må jo så håbe, at vi kan finde frem til en rimelig løsning vedrørende disse spørgsmål mellem anden og tredje behandling.

Landsbyggeloven blev også nævnt. Dels findes der i landsbyggeloven erstatningsregler, dels er det således, at når venstre undlod at stemme for denne lov, var det i det hele taget på grundlag af visse principper, som landsbyggeloven indeholdt.

Må jeg så endelig sige om § 22 i naturfredningsloven, som vi jo har forespurgt de juridiske fakulteter om, at det er jo ikke denne bestemmelse isoleret og alene, det drejer sig om, men om denne bestemmelse i relation til de andre bestemmelser i byplanloven og byudviklingsloven, der nævnes. Det er disse bestemmelser set i sammenhæng, som vi har ønsket at få forelagt de juridiske fakulteter. Man har her opbygget en beskyttelse for de pågældende ejere, der rammes af byudviklingsplaner eller fredningsforanstaltninger eller byggeforbud, man har oparbejdet den gennem en række love efterhånden, vedtaget af et enigt folketing, og regeringen vil nu med ét slag ophæve disse beskyttelsesforanstaltninger, og vi mener, at det er et så vigtigt principielt spørgsmål, der her foreligger, at man må finde det rimeligt, at man først og fremmest får de juridiske fakulteters udtalelse om disse spørgsmål, således at man kan bedømme, om den lovgivning, der her søges gennemført, er i overensstemmelse med grundloven.

Jeg skal ikke her optage nogen længere diskussion med den højtærede justitsminister om dette spørgsmål. Jeg synes, det

vil være rigtigt at vente til tredje behandling, til de juridiske fakulteters udtalelser foreligger om disse spørgsmål; så vil man bedre kunne bedømme dem.

H. C. Toff: Inden mine kommentarer til den afstemning, der for lidt siden fandt sted, har jeg et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Teichert, der i væsentlig grad må have misforstået min tale i formiddags, idet det ærede medlem her fra talerstolen for et øjeblik siden sagde, at jeg i formiddags i mit indlæg havde sagt, at det konservative folkeparti ikke ville sikre dansk jord for danske hænder.

Jeg vil derfor gerne citere af min egen tale, som det ærede medlem kan læse i fortrykket, når det foreligger, hvad jeg i formiddags sagde herom:

„Det konservative folkeparti har et selvfølgelig ønske om at bevare dansk jord for danske; ja, vi betragter det som en væsentlig opgave for os at sikre dette.“
Senere i min tale sagde jeg:

„Regeringspartierne satte sig fast på, at det, regeringen foreslog, skulle gennemføres, hvad enten det viste sig, at det var viist eller galt. Vore synspunkter ønskede man ikke at drøfte og gennearbejde, selv om man ud fra disse kunne sikre det, som både de og vi ville sikre: jorden for danske i videst muligt omfang.“

Jeg håber, at det hermed er sagt så tydeligt til det ærede medlem, at det ærede medlem herefter fuldt ud har opfattet, hvad der er det konservative folkepartis synspunkter.

Jeg har dernæst en enkelt bemærkning vedrørende bopælspligten til den højtærede landbrugsminister. Den højtærede landbrugsminister sagde, at bopælspligten var ikke vendt mod danske landmænd, og det har jeg heller aldrig haft opfattelsen af. De landmænd, som bor på landet, har jo fri adgang til, når de bor på en landbrugsbedrift, at erhverve en landbrugsejendom, fordi de opfylder bopælskravet. Men når den højtærede minister hævder, at når bopælspligten indføres, er det ikke for at genere danske landmænd, så fremførte jeg jo i formiddags, at hvis en landmand havde været ved landbrugserhvervet i 20 år, men var flyttet ind til byen, men måske fordi han var blevet bedre økonomisk stillet,